SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 103. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 1, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЧЕРВНЯ 1990 Ч. 103. РІК XCVII.

ГАЛЬМУЄТЬСЯ ВИКОНАННЯ ЗАКОНУ ПРО МОВИ В УССР

Київ. — В газеті „Літературна Україна" 17 травня опубліковано текст резолюції, прийнятої Головною радою Товариства української мови ім. Т. Шевченка, у якій сказано, що Закон про мови в УССР, який вважається діючим з 1-го січня 1990 року, в більшости областей навіть не почали виконувати. Як і раніше, не введено українську мову в дитячих садках, школах, вищих учбових закладах, державному й господарському управлінні, на транспорті, в органах правопорядку, спорті, видавничій діяльності та в УПЦ, керованій Московським Патріярхатом.

Процеси ці гальмуються урядом УССР та ЦК КПУ. Газети, підпорядковані партійному апаратові, друкують статті зі звинуваченнями на адресу осередків ТУМ, позбавлять їх приміщень і чинять всілякі перешкоди в їхній діяльності. Великою перешкодою для запровадження української мови став недавно прийнятий закон про мови в СССР, який проголосив російську мову офіційною і, таким чином, скасував чинність багатьох статтей Закону про мови в УССР, повернувши в бік сталінської „автономізації". Ще більше занепокоєння викликає організаована міґрація в Україну населення з інших республік.

У зв'язку з цим Головна Рада ТУМ звернулася до Верховної Ради УССР з вимогою прийняти Закон про громадянство Української Республіки і також створити державний комітет України з питань міґрації.

„Головна Рада вважає справедливим, — сказано в резолюції, — щоб будинки, споруджені й проєктовані для переселенців з інших республік, були передані жертвам чорнобильської катастрофи, які досі перебувають у забруднених зонах Київської, Житомирської, Чернігівської та інших областей".

Головна Рада ТУМ ухвалила: доручити народним депутатам УССР викласти перед Верховною Радою УССР позицію ТУМ щодо Закону про мови в СССР і щодо необхідности блькувати цей закон на території УССР, зажадати від уряду УССР та ЦК КПУ рішучої протидії численним проявам російського великодержавного шовінізму, вимагати від міністерства народної освіти відкриття українськомовних шкіл та кляс (при наявності вже восьмидесяти учнів); домагатися припинення будь-якого господарського і промислового будівництва на острові Хортиця і порушити питання про статус леґендарного острова як одного із центрів національної духовности, і цілий ряд інших вимог, адресованих зокрема до сесії ВР УССР.

Ідею про перетворення Товариства Української мови на партію Головна Рада не підтримала. Вона закликає членів Товариства бути вірними меті, яку ставить перед ними статут Товариства УМ, тобто спрямувати свою діяльність на відродження української мови і культури.

КИЯНИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ НОВИХ АРЕШТІВ

Київ. — Тут 21-го травня на площі Жовтневої революції відбулася акція протесту проти арешту членів СНУМ Миколи Бердника та Андрія Духовникова. Мітинґ організувала СНУМ, члени якої вийшли на площу з транспарантами на підтримку заарештованих. Учасники мітинґу тримали також синьо-жовті прапори і гасла, з закликом до депутатів Верховної Ради УССР не допустити нової розправи за переконання та за вільне слово.

Мати Андрія Духовникова виступила і розповіла, що її сина заарештували в Симферополі і в наручниках привезли до Києва, ніби небезпечного злочинця. Однак матері не дозволили побачитися з сином, тому в неї виникла підозра, що його побили.

Учасники акції пройшли колоною до будинку Верховної Ради УССР, де також провели пікетування, у якому взяли участь активісти СНУМ та народний депутат Левко Лук'яненко. Півтисячна колона демонстрантів від будинку Верховної Ради рушила до площі Жовтневої революції, де акція протесту продовжилася.

Продовжується сесія Верховної Ради УССР

Київ. — 28-го травня на сесії Верховної Ради УССР було висунено 13 кандидатів на посаду Голови Президії ВР УССР: Д. Павличко, В. Івашко, І. Юхновський, Л. Лук'яненко, М. Горинь, В. Яворівський, В. Гриньов, В. Чорновіл, І. Драч, І. Салій, Гуренко, Карпенко і Фокін. Фокін, Карпенко і Гуренко заявили про самовідвід і 29-го травня їхні кандидатури були зняті.

У вівторок, 29-го травня сесія слухала програми кандидатів. У першій половині дня свої платформи виклали троє з 10 кандидатів, які є в списку.

Відомий український поет Дмитро Павличко говорив у своїй промові про те, що на царських фундаментах збудовано неоколоніяльну державу, поліційну систему всенародного страху. Майбутнього в цій системі немає, далі — кінець і тим, хто веде, і тим, хто йде за ними. У цей драматичний момент із марива знову виринає привид унітарної держави, але вороття назад немає. Всі трагедії українського народу, — сказав Дмитро Павличко, — походять із державного становища. Збереження тоталітаризму нагадує скорпіона, який сам себе жалить і гине. Дмитро Павличко закликав до об'єднання комуністів і республіканців, 'зелених' і демократів, — усіх здорових сил на плятформі Руху. Він запропонував ухвалити закон про незалежність Української ССР, тобто справжньої державної незалежности. Необхідно встановити верховенство законів УССР і жити за однією, а не за двома конституціями. Павличко піддав різкій критиці шовіністичний закон про офіційну мову в СССР і сказав, що якщо цей великодержавний закон будуть насаджувати в Україні, то в нас не буде іншого шляху, як ставити питання про вихід зі складу СССР. У спільному европейському домі Україна повинна бути рівною серед рівних, і ніхто не повинен розпоряджатися в її помешканні.

Після доповіді Дмитро Павличко, як і всі інші кандидати на посаду голови ВР УССР, відповідав на запитання — письмові, що надійшли протягом виступу, і згодом — усні. Одне із питань Павличкові було таке: „Чи правда, що ви брали участь у підпільній боротьбі ОУН?" Павличко відповів на це лаконічно: „Неправда". Дмитро Павличко говорив, що кожен із народних депутатів одержує чимало листів, телеграм. Наприклад, попереднього дня він отримав 54 листи і приблизно стільки ж телеграм не

(Закінчення на стор. 4)

УДІЛЕННЯ АБСОЛЮТОРІЇ І ПРОГОЛОШЕННЯ ПІДСУМКІВ ПЕРЕДВИБОРІВ ЗАПОВНИЛИ ТРЕТІЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ

Ґ. ПАШЕН, В. СОХАН І О. БЛАҐІТКА ОБРАНІ ДО ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ ЧЕРЕЗ АКЛЯМАЦІЮ

Балтимор, Мд. — У середу, 30-го травня, третього дня 32-ої Конвенції УНСоюзу нарадами проводив заступник предсідника В. Колодчин. На закінченні дискусії над звітами відповідали члени Головного Уряду: Ґльорія Пашен, мґр Іван Геврик, Володимир Сохан і д-р І. Флис. Голова Контрольної комісії Н. Олесницький попросив о. митрата Степана Біляка, що востаннє є членом Контрольної Комісії, щоб він виконав почесний обов'язок і вніс пропозицію на уділення абсолюторії уступаючому Головному Урядові. Його внесок прийняли делеґати через аклямацію.

Відтак В. Колодчин попросив до усного привіту від УНІҐУ проф. Мирослава Лабуньку, що склав його в імені перебуваючого в Києві проф. Григорія Грабовича, а від Гарвардського Проєкту 1000-річчя Хрищення України привіт склав його голова д-р Степан Ворох.

В дальшому до звіту приступила Статутова комісія, голова якої мґр Іван Скочиляс заявив, що до комісії не вплинули ніякі проєкти на зміну існуючого статуту. Після цієї заяви розвинулася широка дискусія делеґатів, зокрема із Філядельфійської округи, яка внесла до Головного Уряду деякі пропозиції щодо статутового оформлення округ. У дискусії взяли участь: І. Скочиляс, І. Скальчук, Анна Гарас, Р. Припхан, Тимко Бутрей, Андрій Задорецький, Іван Хомко, В. Гетманський, І.Ліщинецький, а д-р І.Флис відповів на запитання, чому не взято до уваги пропозицій, які вплинули. Дискусію закінчив Н. Олесницький, заявляючи, що незалежно чи він буде обраний на якийнебудь пост у проводі УНСоюзу, він постарається про те, щоб до двох років від 32-ої Конвенції була скликана на Союзівці надзвичайна Конвенція лише в цілі усучаснення та опрацювання нового статуту. В тій цілі він запропонує окрему комісію, яка б цією важливою справою зайнялася та представила пропозицію усучасненого статуту новому Головному Урядові.

Відтак забрав голос керівник комерційного відділу УНС Юрій Дранс, який крім відповіді на декілька поставлених йому запитів підтвердив, що його завданням є оформити відділ продажу і забезпечення в УНС, який відповідав би сьогоднішнім вимогам.

Для оголошення підсумків передвиборів на залю увійшла Виборча комісія, яку очолює Микола Бобечко. Підсумки голосування подали українською мовою Степан Чума, а англійською — Катерина Назарк. Кандидати на головного предсідника: Уляна Дячук — 182 голоси, д-р Мирон Куропась — 47, Йосип Лисогір — 44, а д-р Іван Флис — 17. На заступника головного предсідника: Нестор Олесницький — 176 голосів, проф. Іван Телюк — 49. Тарас Шмаґала — 47 і Мирон Куропась — 18. На директора на Канаду — мґр Іван Геврик — 187 голосів, мґр Юрій Шимко — 71 голос, Ґльорія Пашен — 6 і Василь Дідюк — 4. На заступницю головного предсідника: Ґльорія Пашен — 175 голосів і по два голоси отримали Раїса Дорошенко, Анна Гарас, Гелен Олек-Скатт і Рома Гадзевич. На головного секретаря — 264 голоси отримав Володимир Сохан; його обрали через аклямацію. На головного касира Олександер Блаґітка — 223 голоси, Уляна Дячук — 36 голосів. Кандидати до Контрольної Комісії: Василь Пастушок — 210 голосів, Степан Гавриш — 204, Василь Дідюк — 186, Анатолій Дорошенко — 173 Іван Винник — 63, Павло Дорожинський — 56, Нестор Олесницький — 52, Василь Ліщинецький — 49, Марія Демчук — 34, Тарас Шмаґала — 11, д-р Мирон Куропась - 6 і декілька делеґатів, що дістали п'ять або менше голосів. На головних радних кандидували за порядком голосів: Т. Мороз — 186, Р. Гадзевич — 171, Е. Іванців — 158, А. Худолій — 138, Анна Ренек — 131, А. Дідик-Петренко — 127, А. Джула — 124, А. Кейбіда — 122, Г. Олек-Скатт — 109, В.Квас — 108, В. Корчинський — 101, В. Лучків — 88, І. Ґавалюх — 85, П. Дорожинський — 82 Р. Припхан — 79, В. Ліщинецький — 78, І. Пригода — 72, д-р М. Снігурович — 60, М. Кульчицька — 58, М. Сорока — 57, Дж. Когут-Бочар — 51, о. І. Ващук — 50, М. Сірий — 50, А. Чорнодольський — 48, В. Євтушенко — 46, З. Василькевич — 39, В. Дідюк — 34 ,В. Гетьманський — 34, С. Приймак — 33, Ю. Данилів — 22 і біля двох десятків делеґатів отримали 19 голосів або менше.

Із цієї листи кандидатів делеґати мають вибрати 14 головних радних на наступні чотири роки.

У дальшому розгляненні висліду передвиборів, Виборча Комісія повідомила, що кандидат на головного секретаря Володимир Сохан не мав ніяких контркандидатів і вибраний на цей пост через аклямацію. Тому, що інші поставлені кандидати на пост заступниці головного предсідника і головного касира зрезиґнували з кандидатури, Ґльорія Пашен була обрана через аклямацію заступницею головного предсідника, а Олександер Блаґітка головним касиром.

Як уже відомо 32-га Конвенція УНС розпочалася в Балтиморі у понеділок, 28-го травня. Згідно з традицією Конвенцію розпочав головний предсідник УНС д-р І. Флис святочним словом.

У понеділок, 28-го травня учасники Конвенції УНС мали нагоду послухати привітання генерала американської армії М. Кравціва і сенатора стейту Мериленд П. Сарбейнса. На світлині обидва почесні гості ведуть оживлену розмову.

(Фото: ред. Р. Гадзевич)

ЗЕМЛЕТРУС У СХІДНІЙ ЕВРОПІ

Сильний землетрус з центром поблизько румунського міста Сфінту Георге стався о год. 1:40 по полудні в середу, 30-го травня. Сила землетрусу досягала семи ступенів за скалею Рихтера, спричинила великі шкоди будинкам, смерть 10-ти осіб та поранення понад 200 осіб.

В тому самому районі, 100 миль на північ від Букарешту 13 років тому подібний землетрус спричинив смерть 1,500 осіб. Хвилі вчорашнього землетрусу простягнулися до Болгарії, Юґославії, Молдавії, України, Туреччини та Греції.

Згідно з повідомленням радіостанції „Голос Америки", на Україні землетрус силою 3-4 ступенів за скалею Рихтера простягся по лінії Чернівці-Ужгород-Львів. Жодних великих пошкоджень та смертельних випадків не зареєстровано. Міністерство енергетики УССР повідомило, що землетрус не мав жодного неґативного впливу на атомові електростанції, зокрема на Чорнобильську АЕС.

Того самого дня аґенція Ройтер повідомила про землетрус силою 5,8 ступенів за скалею Рихтера, який стався на півночі Перу. В наслідок цього руйнуючого землетрусу загинуло понад 100 осіб. Цей землетрус стався напередодні відзначення 20-ої річниці трагічного землетрусу, в якому загинуло від 30,000 до 50,000 осіб.

Сейсмологи стверджують, що ці два землетруси, які сталися в дуже близькому часовому відтинку в Румунії та Перу не мають нічого спільного.

Західні німці виступають проти швидкого об'єднання Німеччини

Бонн. — За даними опитування громадської думки, більшість західних німців підтримують ідею про об'єднання Німеччини, але вважають, що поспішність у вирішенні цієї справи може лише пошкодити.

Канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль проводить курс на якомога швидше вирішення справи. Уже 2-го липня плянується об'єднання економіки двох країн, запровадження у Східній і Західній Німеччині спільної валюти — західньонімецької марки. Приблизно у грудні цього року очікується проведення перших після воєнних загальнонімецьких виборів.

Незважаючи на це, досі не цілком зрозуміло, коли ж відбудеться політичне об'єднання Східньої і Західньої Німеччини. Совєтський Союз і далі продовжує виступати проти того, щоб об'єднана Німеччина увійшла в НАТО. Багато спостерігачів вважає, що це лише привід для СССР, щоб якомога далі затягнути переговори про об'єднання.

Деякі коментатори не виключають також можливости активізації діяльности у Східній Німеччині лівих терористів, які протестують проти розповсюдження капіталізму „на Схід". Їх диверсійна діяльність становить серйозну небезпеку для західніх промисловців і західньонімецьких компаній, які хочуть відкрити свої філії у Східній Німеччині.

60 відсотків західних німців вважають, що канцлер Коль без потреби підганяє процес об'єднання. 65 відсотків впевнені, що проведення загальнонімецьких парляментських виборів у кінці цього року — несвоєчасний крок, черга якого ще не прийшла. 77 відсотків опитаних вважають, що справа про термін об'єднання Німеччини не повинна вирішуватися виключно законодавцями двох країн, а повинна бути висунена на загальнонародний референдум.

Багато західніх німців дотримується думки, що об'єднання Німеччини може неґативно відбитися і на життєвому рівні у Західній Німеччині. Причиною цього вони вважають втрату у східніх німців звички добросердно і продуктивно працювати, — тих самих якостей, які зробили Західню Німеччину однією з найбільш економічно розвинутих европейських країн.

М. ҐОРБАЧОВ ПРИБУВ ДО ЗСА

Вашінґтон. — В середу, 30-го травня, до Вашінґтону прибув президент СССР Міхаїл Ґорбачов. Це вже третя візита совєтського президента до ЗСА та друга зустріч на вершинах з президентом Джорджем Бушем.

Головною темою розмов провідників двох надпотуг буде зменшення кількости нуклеарної зброї, зокрема ракет далекого засягу. Американські офіційні чинники висловили впевненість, що у цьому питанні представники обох країн досягнуть згоди.

Однак, важливе питання членства об'єднаної Німеччини у НАТО насторожує президента М. Ґорбачова, який має враження, що Захід „нав'язує" Совєтському Союзу свою точку зору, а це їм „дуже не подобається".

Третім вагомим, можливо, найважливішим договором, який М. Ґорбачов надіється підписати в ЗСА, є надання Совєтському Союзу статусу найбільшого сприяння в торгівлі. Враховуючи скрутну економічну та політичну ситуацію в СССР, досягнення згоди в торговельних відносинах з Америкою допоможе М. Ґорбачову не лише втриматися при владі, але й підлікувати хронічно „хвору" економіку країни.

Виступають за конституційну єдність Канади

Оттава (ОУПС). — Справа конституційної єдности Канади, заплянована теперішнім урядом Браєна Малроні в рамках т.зв. Міч-лейкської угоди, не сходить із сторінок преси й урядових та неурядових акцій, включно з академічними колами. Недавно відбулася в Оттавському університеті важлива конференція на тему „Канадська мозаїка й демократична ревізія конституції".

В конференції взяли участь видатні вчені й політичні діячі Канади як проф. Жерар Бодуен, сенатори А. Трамблей і Солянж Шапю-Ролян, прем'єр К. Веллс, голова Канадської багатокультурної коаліції А. Кастріллі й інші. Від українців Канади в конференції взяли участь проф. Ярослав Рудницький, як колишній член Королівської комісії Б-Б в Оттаві, що й далі обстоює свою концепцію обласних („реґіональних") мов Канади, в тому й української на території західніх степових провінцій країни.

ДОПОВІДЬ Д-РА Р. ОСІНЧУКА ПЕРЕНЕСЕНА

Ню Йорк. — З Управи Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що доповідь д-ра Романа Осінчука на тему: „Чорнобиль — таємниче жниво смерти", що мала відбутися в приміщеннях Клюбу в Ню Йорку у п'ятницю 1-го червня перенесена на п'ятницю 8-го червня на год. 7-му вечора.

ВЧИТЕЛЬСЬКИЙ СЕМІНАР

Ню Йорк. — Українська Спілка Професійних вчителів влаштовує тут в неділю 10-го червня, в приміщенні Організації Визвольного Фронту, 136 Друга аве., семінар присвячений молоді. На семінарі розглядатимуться питання обміну українськими студентами між ЗСА та Україною, обміну середньошкільною молоддю, створення координаційної секції співпраці з молоддю. Початок о год. 1:30 по полудні.

ПЛАСТУНКИ ІЗ КУРЕНІВ „ВЕРХОВИНКИ" І „ПЕРШІ СТЕЖІ" ВИСИЛАЮТЬ ТЕЛЕГРАМИ ДО ПРЕЗИДЕНТА

Ню Йорк. — Як повідомляють пластунки з куренів „Верховинки" і „Перші Стежі" вони виготовили текст телеграми англійською мовою до президентів Джорджа Буша та Міхаїла Ґорбачова у справі допомоги жертвам аварії в Чорнобилі та з вимогою самостійности для всіх республік в рамках СССР. Цей текст, який ми подаємо в цілості нижче, є в телефонічній компанії і його можна переслати, телефонуючи на число: 1-800-257 — 4900, Hot line — 9706.

Пластунки закликають українську громаду піти їхніми слідами та пересилати якнайскорше цю телеграму до Вашінґтону.

Текст телеграми: To President Bush and President Gorbatchev Urgent matters for Summit: 1. Chornobyl — Nuclear Disaster — International Commission needed to immediately cleanup contaminated territories and give victims proper and badly needed medical care, 2. Independence for All Republic of Soviet Union including Ukraine.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Литви Казиміра Прунскієне звернулася до центрального уряду з вимогою відновити забезпечення республіки паливом, необхідним для роботи теплової електростанції, яка забезпечує електроенерґією більшу частину Прибалтики і Калінінградської області. Паливо необхідне ще і для того, щоб підтримувати роботу Іґналінської атомної електростанції. Як заявила К. Прускієне, на випадок, якщо на електростанцію не буде надходити паливо, неминуче станеться порушення режиму роботи всієї системи, в результаті чого може статися аварія на Іґналінській атомній станції, за маштабами не менша, ніж Чорнобильська.

В АМЕРИЦІ

ПОСАДНИК ВАШІНҐТОНУ Маріон Беррі не виключає можливости, що висуне свою кандидатуру на четвертий чотирирічний термін, хоч 4-го червня він повинен стати перед судом (його обвинувачують в наркоманії). Сам посадник досі не відповів ні "так", ні "ні" на запитання про те, чи має намір висунути свою кандидатуру. Повідомлення його друзів та дорадників суперечливі. Аґентство АП повідомило, що у понеділок прихильники М. Беррі радили йому викинути з голови думку про четверту каденцію. Так воно чи ні, ніхто точно не знає. Як уже повідомлялося, Беррі пред'явлені 14 обвинувачень у зв'язку зі зберіганням і вживанням наркотиків.

У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ перебуває група з 13 совєтських міліціонерів, які проходять тут спеціяльний курс боротьби з наркоманією. В рамках совєтсько-американської програми обміну їх приймають у Фльориді, а група американських поліціянтів відправилася для „обміну досвідом" в СССР. Групу совєтських міліціонерів очолює полковник Бобряшов, якого вважають у Совєтському Союзі авторитетним спеціялістом по боротьбі з наркотиками. Однак, як розповів кореспондентові АП один з американських колеґ Бобряшова, сержант Стів Довві, московський детектив і в очі не бачив, наприклад, справжнього кокаїнового „краку".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загроза нової війни на Близькому Сході

Від травня 1948 року, коли Англія відкликала своє військо з Палестини і в тому самому місяці Ізраїль проголосив там свою державну незалежність — не було там миру. Відбулися три війни з арабським світом, який хотів зіштовхнути Ізраїль до Середземного моря і по нинішній день Ізраїль із нецілими 5 мільйонами населення є одним із вулканів, який кожної хвилини може вибухнути. Виявивши великий організаторських хист, відвагу і завзятість, та маючи гурт видатних лідерів, як прем'єр Ґолда Меїр (колишня вчителька в Америці), генерал Моше Даян і міністер закордонних справ Абба Ебан, Ізраїль доказав ділом рацію свого існування. Але його і світу нещастям став фанатичний шовінізм, що відмовився звернути арабам окуповані в останній війні землі: правий берег ріки Йордану і смугу Ґази.

Приходом до влади лідера націоналістичної партії Лікуд Їцака Шаміра у 1986 році — настала в Ізраїлі атмосфера такої расової й національної ненависти, що всі спроби довести до замирення із арабським світом провалювалися об спротив Шаміра. В Ізраїлі живе 600,000 до 800,000 автохтонних арабів, яким видано особисті довідки, що вони ізраїльці. Число арабів, які врятували своє життя втечею після вибуху Першої світової війни у 1948 році — зросло до близько двох мільйонів. Конструктивна й позитивна розв'язка проблеми двомільйонової маси палестинців є стрижнем замирення Ізраїля з цілим арабським світом, який підтримує палестинців. Єдиною арабською державою, яка зберігає з Ізраїлем дипломатичні зв'язки, — це Єгипет. Його президент Анвар Садат заплатив своїм життям за свою відвагу поїхати до Ізраїля, визнати його „де факто" і „де юре" та підписати у Кемпі Дейвида в Америці мировий договір. Наступник Садата президент Госні Мубарак, приятель Заходу, заявив кілька днів тому прилюдно, що ізраїльський уряд, поселюючи на окупованих арабських землях жидів, які тепер масово напливають до Ізраїля з СССР, — провокує війну.

Від 30-ти місяців одверто бунтуються араби на окупованих землях. Раз-у-раз приходить до зудару демонстрантів з військом і поліцією. За той час згинули у тому заколоті десятки, дехто каже сотні жертв. У минулому тижні колишній ізраїльський 21-літній вояк застрілив сімох арабських робітників. Убивник ніби несповна розуму, але те вбивство обурило ввесь арабський світ і посилило насправжній стан громадянської війни в Ізраїлі.

Фактичним протектором Ізраїля від початку його існування є Америка. Ізраїль стоїть на першому місці американських щорічних субвенцій, які в сумі досягли більйони долярів. Все одно Шамір легковажить собі всі посередницькі мирові пропозиції, поради й перестороги американської державної верхівки. Державний секретар Джеймс Бейкер промовляє до Ізраїля рішучішим тоном, ані ж це робив державний секретар Шульц. Уже й серед жидівської громади в Америці і жертвує для Ізраїля величезну суму, яка має величезний вплив на політику ООН є голоси критики на адресу Шаміра. Але він втримується при владі і спроба його найповажнішого противника Шимона Переза, лідера Робітничої партії, не зуміла зліпити партійну коаліцію, яка мала би більшість у 1,2500-членному ізраїльському парляменті („кнессеті").

У цьому році відносини в Ізраїлі ускладнилися у зв'язку з масовим напливом жидів із СССР. Вони втікають з імперії, нарікаючи на тамошній зріст антисемітизму. Промовчують, що антисемітизм зріс з революцією проти комунізму, бо люди не забули, що після Жовтневої революції партійно-державна верхівка СССР була насичена жидами з російськими прізвищами. Уряд Шаміра поселює цих іміґрантів на окупованих арабських землях, злегковаживши собі протест Америки, так само, як злегковажено собі опозицію Америки (разом і Ватиканською столицею), що Ізраїль анексував місто Єрусалим і переніс туди з Тель-Авіву свою столицю.

У цьому тижні має нараджуватися Арабська Ліґа у столиці Іраку Баґдаді над загостреною ситуацією в Ізраїлі. Перестoрога єгипетського президента Мубарака напевне знайде відгук у столицях демократичного світу. Їцак Шамір і його однодумні не здають собі справи, що фанатизм у політиці мусить довести до катастрофи. І Шамір переконається про це, але, мабуть, запізно.

Микола Світуха

ПРОСТІ ВІДПОВІДІ НА СКЛАДНІ ПИТАННЯ

I.

Відкриваючи сторінки трьох чисел московської „Литературной газети" за 11-те до 25-го квітня ц.р., для дискусії про майбутній модель „оновленої конференції" теперішніх підсовєтських народів, редакція цього популярного російськомовного тижневика запросила ряд провідних письменників, які стали речниками національних стремлінь чи суверенізаційних течій своїх народів, висловитися до трьох основних питань:

а) Якими ви бачите новий союзний договір, нову федерацію? На яку всенаціональну ідею буде опиратися суверенність вашої республіки?

б) Яких ілюзій в процесі національного пробудження треба вистерігатися?

в) Чи збереже ваш нарід своє обличчя, свою духову культуру, якщо республіка відділиться від СССР?

Черговість поставлених питань вказує на бажання редакції спрямувати дискусію на обговорення можливих форм нового федералізму, а то й на наголошення труднощів і складности шляху, на який стають поодинокі підсовєтські народи, проголошуючи суверенність і самостійність як свою остаточну ціль.

Висловлені погляди поодиноких речників різноманітні змістом і обширні своїм засягом. Як можна було сподіватися, автори різних національностей по-різному інтерпретували свої завдання. Їхні погляди можна уважати своєрідним барометром національної свідомости інтелектуального проводу кожного народу, мірилом віри у спроможність нації стати дійсним господарем на своїй землі після 70-ти років всесоюзного взаємовідношення під постійним надзором та за строгими вказівками „старшого брата".

Відповідь Івана Драча починається прямим ствердженням що... „правдивий союз можливий лише тоді коли всі республіки, які хотять відділитися, вийдуть із союзу. І так — спочатку відділення, суверенітет, обсособлення, чого не буває без національної еферії, а лише тоді — свобідний союз свобідних народів, свобідних республік". „Довг Росії" — твердить Драч" — вийти першій і допомогти тим які залишилися. Свобідна Україна неможлива без свобідної Росії. Всеевропейський дім народів неможливий без України — адже якраз в нашій республіці, в Закарпатті, географічний центр Европи".

У прямому виклику можновладцям в Москві Іван Драч запитує: „Чи вистарчить розуму і совісти тим які стоять при кориті влади відчути всю глибину сучасних течій, бож колючий дріт границі не відділяє України ні від Польщі, ні від Чехо-Словаччини, ні від Румунії? Чи вистарчить зрозуміння новим політикам" — продовжує Драч — „що ніякий Берлінський мур не відділить України від Росії?" Відносно збереження індивідуальности народу та його духової культури, Іван Драч пригадує читачам що ані академік В. Вернадський, геохемік, президент АН УРСР, ані композитор Бортнянський, ані інші світової слави особистості невіддільні від української науки і культури. Вперше на терені теперішнього СССР було розщіплено ядро атома саме в Харкові, а перша енциклопедія кібернетики появилася таки на українській мові.

Не поминув Іван Драч і загарбницької політики Москви супроти української історії. Він пише: „Збираються ставити пам'ятник Тисячоліття Хрещення в Москві, в тому місті якого й не було на карті в час князя Володимира Великого. Сама назва Русь, вирвана із серця Києва залізною рукою Петра, утвердилася на просторах цілої його імперії. ...Саме тому" — пояснює Драч — „поміж другими суверенітетами є і суверенітет історичний".

Закінчує Іван Драч свою відповідь неприхованим докором в сторону північного і західнього сусідів України: „Одна ікона з-під Києва попала на північ і стала Матір'ю Божою Володимирською, друга на захід і стала Матков Босков Ченстоховсков, а ми зісталися під охороною Матері Божої Чорнобильської. При ній і залишаємося...".

Від азербайджанців на поставлені редакцією питання дав відповідь письменник Чинґіз Абдуллаєв, стверджуючи, що новий союзний договір повинен чітко відмежувати компетенції цілої країни, себто теперішнього СССР, „куди республіки можуть віддати частину своїх суверенних прав... і компетенції республік, які нарешті повинні стати господарями власної землі". Абдуллаєв бачить самостійність республік в трьох головних аспектах: економічному, політичному і духовому. Всі економічні зв'язки республік із зовнішнім світом, вся закордонна торгівля на обопільно сприємливих засадах, — це прероґатива кожної республіки. В політичному аспекті, — це підрядність вищих органів республіки свому народові і його парляментові. В духовому аспекті Абдуллаєв стоїть за всебічний розвиток всіх націй, які проживають на терені кожної республіки, за ґарантію їх національних і релігійних прав, розвиток їх мов, за умовою повного розквіту державної мови кожної республіки. Він переконаний, що азербайджанський нарід, хоч волею долі розділений границями, здібний на відродження на основі своєї старинної культури, традицій та історії і ніколи не стане „великодержавною провінцією".

Закінчення буде.

ЛИСТ З УКРАЇНИ

Дорогий Вуйку Влодку з Родиною!

Щиро дякую Вам за листа, за вірш Б. Лепкого, який мене дуже зворушив, і за статтю з газети. Вона мене дуже здивувала і приємно потішила. Буду мати на пам'ятку. Я повністю підтримую Ваші думки, що крови Україні більше не потрібно. Що всі проблеми треба вирішити мирним шляхом. Найголовніше здобути волю Україні парляментським шляхом. На рахунок добробуту ми покищо все більше котимся вниз, але надіємся що стрілки годинника зчасом повернуться в іншу сторону.

Весна в цьому році дуже рання. На місяць раніше — цвіт, але сьогодні півдня падає сніг і вже на термометрі 1 ступінь Цельзія, якщо ще похолоднішає вишні, черешні, пропадуть.

Дуже хотілося б побачитись і поговорити. Зараз часи помінялись на ліпше і було б навіть гріх не приїхати і не подивитись на рідну землю.

Тепер опишу Вам події, які в нас відбулись вже більше місяця назад і є вже троха застарілі, може Ви про них вже й чули.

На початку березня стрияни вирішили, що вже пора, щоб над стрийською головною управою висів український синьо-жовтий прапор. І ось був назначений день, коли мала відбутись ця святкова подія. Хоча тодішня влада, як могла противилась тому, бо знала, що за це їх по голівці не погладять — у Києві. Із-за деяких обставин я спізнився і приїхав, коли вже закріплювали прапор на даху головної управи. Над містом неслось багатотисячне „Слава"!

Аж ось хтось показав на небо і крикнув „Журавлі"!

Над центром Стрия, над тисячами людей, над тількищо, вивішеним і тріпочущим на свіжому вітрі знамені — летіли журавлі.

Людське море затихло і всі дивилися вверх. Що це? Випадковість? Чи знак Божий? Що в таку зимову пору, якраз в цей день і цю годину, не боячись стужі і холоду — летіли перші журавлі. Спішили з чужинських країв зимою, через моря і гори щоб встигнути і своєчасно прилетіти на рідну землю, потішитись разом з людьми. А може — може то журавлі-ангели Богдана Лепкого вертаються, щоб помогти українському відродженню, бо скоро вже час. Зі задумою і радістю в серцях розходились стрияни по домівках.

Через тиждень і моршинська громада вирішила вивісити знамено. Вечером, люди закінчували працю, святково одягались і спішили на майдан „Волі", звідкіля і мала відбутись святкова процесія. Велика колона людей вирушила в напрямку церкви. Спереду два греко-католицькі священики. За ними дівчатка і хлопчики років 10-12-ти, в українських вишиванках. Діти через усю вулицю несли довжелезний вінок з хвої і барвінку. За вінком одне біля одного йшли школярі, тримаючи за кінчики розпростертий великий синьо-жовтий прапор. Збоку йшли хлопці в строях січових стрільців, а далі багато юнаків і чоловіків з українськими національними прапорами. Невелике подвір'я церкви не поміщало всіх бажаючих і люди стояли і на бокових вулицях. В церкву зайшли священики, діти з прапором, старожили та найбільш поважані люди Моршина. Столітні дуби, які росли кругом старенької Моршинської церкви, захищаючи її від стужі зимової і спеки літньої легесенько повівали своїми вітами, немов запрошуючи людей. За свій довгий і нелегкий вік хто-зна чи й бачили вони таке море людей, а особливо в останні десятиліття — коли все більше і більше насміхались над моршинським храмом. Спочатку в 1946 році зробили церкву Російською Православною, потім вигнали священика, але моршинці не падали духом — спасали Христову Віру — і правили самі. Та прийшов той страшний день, коли моршинська влада повісила важкий замок і заборонила відвідування храму. Знайлась і причина — всесоюзний курорт. Так якби в Союзі жили не християни, а якісь інопланетяни. І стала пусткою старенька церква яка ще пам'ятала пра-пра-прадідів теперішніх сивих дідусів. Але дякувати Богу все стає на свої місця. Добились люди від-

(Закінчення на стор. 4)

Підняття національного прапора в Моршині.

Михайло Бажанський

ПРИРЕЧЕНІ НА СМЕРТЬ

Довго очікувана поява „Пропам'ятної книги українських політичних в'язнів", які пройшли — тернистий шлях в німецькому гітлерівському III-му Райху, пережили нелюдські переслідування, були ув'язнені, масакровані, тортуровані й замучені в млинах смерти, в тисячних концентраційних таборах на теренах усієї Европи — принесла радість і задоволення. Таке видання повинно було появитися, воно викликане потребою часу, не тільки для того, щоб згадати про загиблих постатей в боротьбі за самостійну українську державу, але також, щоб донести всьому світові історичну правду, як доказовий документ про велику жертву, яку склав український народ в тій затяжній боротьбі проти поневолення всіх народів Европи, а зокрема проти поневолення і знущання над українським народом.

Книга зветься „В боротьбі за Українську Державу", має 1,294 сторінки чіткого, гарного друку „ґармонд". Прикрашена багатьма ілюстраціями та дорогоцінними документами. В книзі вміщено, напочатку і прикінці декілька програмових, політичних, чи геополітичних нарисів, інспірованих редакційною колеґією, або вибраних раніше публікованих статтей. Додано дуже багато джерельних спогадів, авторами яких в більшості є учасники концентраційних таборів. У загальному — це незвичайно вагомий вклад праці. Дуже великий вклад, ідею якого попереджав Всесвітній Конґрес Українських Політичних В'язнів у Торонто, в 1985 року. Від часу якого і почалася інтенсивна, ділова робота обраних адміністративних органів його Відділу, редколеґії, яку очолив д-р Михайло Марунчак. Були розіслані своєчасно комунікати, заклики до ентузіястичної праці — відтворити трагічну епопею Другої світової війни, в якій чималу ролю відігравала українська проблема. Широкий український загал в діяспорі відгукнувся додатньо і редакція вже в часі друкування радо збільшила об'єм заплянованого видання, бо відгук був надсподівано задовільний. Стежачи за повідомленнями редколеґії, можна було ствердити, що спізненням та повільним надсилання матеріялів до друку, проволікалася робота, так, що редколеґія в міру впливу матеріялів стояла перед рішенням все і все збільшити обсяг книги і щоб приспішити друкування, друкувала у двох друкарнях. А понадуже був захоплюючий вплив грошових пожертв, які перевищили заплянований бюджет і сподівання ініціяторів цього історичного епохального видання.

Вислідом щирого труду і намагання є книга, як безперечно цінний вклад в так багату довговічну українську мартирологію. Видаючи цю унікальну книгу, гідно виставлено репрезентативну візитну картку воюючої України, саме у відповідний час, в час, коли поновно діти репресованих батьків на рідних землях підіймають свій голос до самостійного життя. І дуже добре, дуже похвально, що в книзі вже слідний об'єктивізм, з тугою до всеукраїнського об'єднання і дружнього співжиття в системі парляментаризму, який респектувала Україна в минулих століттях. — Одначе все таки є деякі ще недотягнення, які щоправда зникають перед великим достойним задумом і самою ідеєю монументального видання. Але про ці недоліки, хоч в короткому треба згадати, щоб ми ще глибше були толерантними до своїх друзів, в об'єктивному трактуванні тем, що вже за нами.

На жаль, технічна редакція, чи може коректор, не доглянули мовних, стилістичних та правописних помилок. Вражають такі промахи як „страсі", ст. 267, має бути страху. В „кацеці", ст. 556, має бути в кацеті. Дахав не слід відміняти, бож дивно звучить „Дахові, Даховим" і т.п. Таких недоглядів є більше, як це звичайно буває в інших публікаціях.

Невідомо з яких причин реєстрація політичних в'язнів є далеко неповною. Тільки двома рядками згадано особу проф. Євгена Онацького українського дипломата члена місії української держави в Римі, ученого, світової слави публіциста. Автора Української Малої Енциклопедії, українсько-італійського словника, автора багатьох праць з етнографії та інших культурно-освітніх ділянок. А передусім автора в'язничних спогадів із свого перебування в Берліні під назвою „У Вавилонському полоні". Згадка про нього збільшила б об'єктивізм і само собою вартість книги.

У реєстрі життєписів не подано відомого громадського і політичного діяча інж. Осипа Бойдуника, голову Національної Ради, який також пройшов важкий шлях ув'язнення від Львова до Санксенгавзену.

Зовсім не згадано співробітника двох полковників, Євгена Коновальця і Андрія Мельника — Михайла Мушинського, який також зазнав переслідувань знущань і прожив перипетії берлінських ув'язнень. У книзі не згадується про Сливинського та багато бага-

(Закінчення на стор. 4)

ПРОГРАМА УРП

III.

Щодо війська та оборони

УРП за відновлення Збройних Сил України як однієї з головних умов волі й незалежности народу України.

Побудовані на засадах розумної достатности і професійности, Збройні Сили мають бути підпорядковані лише українській владі.

УРП домагатиметься прийняття законодавчих актів, які б ґарантували неможливість застосування урядом Збройних Сил проти власного народу, а також втручання армії у боротьбу різних політичних сил.

*
* *

Усвідомлюючи невичерпний творчий потенціял України і важливість її геополітичного становища, мусимо ствердити своє природне й історичне право йти шляхом европейського поступу. Тисячоліття історичного існування українського народу показало подиву гідну його силу духу та волі.

Багатовікова неволя і страждання не зламали його волі до свободи і тепер настав його час.

Ми, як партія, що відбиває прагнення свого народу, виходимо на політичну арену, щоб в оновленій Европі, в оновленому світі Україна посіла гідне місце серед вільних народів.

Цілі наші шляхетні й відкриті, засоби наші чесні і мирні. Ми преможемо!

Київ, 29 квітня 1990 року.

Статут
Української Республіканської Партії

Українська Республіканська Партія (УРП) є добровільна політична організація, що діє на засадах Загальної декляраціі прав людини ООН та інших міжнародних правових актів, у межах Конституції УРСР.

УРП будується на демократичних засадах і об'єднує, незалежно від національности, релігійних чи атеїстичних поглядів, людей, які поділяють Програму і своєю діяльністю сприяють здійсненню її ненасильницькими методами.

Членство в УРП

Членом УРП може стати кожен, хто досяг 18-річного віку, не є членом іншої партії, визнає Програму і Статут УРП, сплачує членські внески та працює в одній з її ланок.

Прийняття до УРП здійснюється на основі письмової заяви, після тримісячного кандидатства загальними зборами осередку (2-3 присутніх) за порукою двох членів партії.

Вступаючи до УРП, її член бере на себе добровільно такі обов'язки:

— активно пропаґувати Програму партії та дбати про розширення її лав; виконувати рішення керівних органів та доручення своїх провідників, дотримуючись партійної дисципліни;

— дбати про моральний авторитет партії, зміцнюючи його дотриманням високих взірців моралі в громадському житті та побуті.

Членство в УРП надає такі права:

— брати участь у всіх заходах партії, обирати і бути обраним у керівні органи партії;

— висловлювати свою думку щодо діяльности інших членів партії, будь-якого її органу, партії в цілому, вносити відповідні пропозиції, належати до фракції.

Член партії вибуває з УРП:

— з власної волі;

— на підставі постанови загальних зборів осередку, до якого він належить (більшістю у дві третини членів осередку), або рішення керівних органів партії.

Структурний лад УРП

УРП складається з таких ланок:
— ініціятивних груп
— первинних осередків;
— міських і районних філій;
— обласних філій.

УРП має таку структуру керівництва:

— для ініціятивних груп: збори, провідник ініціятивної групи;

— для первинного осередку: збори, провідник, писар;

— для міської, районної філії: збори, конференція, Рада районної, міської філії, голова філії та його заступник;

— для обласної філії: конференція, Рада обласної філії, голова обласної філії та його заступник. Голова осередку чи філії, його заступник, скарбник, писар, редактор пресового органу є членами відповідних рад за посадою;

— для УРП в цілому: з'їзд партії, Рада партії, голова партії та його заступник, секретаріят УРП, контрольно-ревізійна комісія.

Збори, конференції та з'їзди:

— є вищими керівними органами на відповідному рівні;

— скликаються згідно Статуту;

— позачергові збираються за рішенням голови, або на вимогу третини членів; з'їзд — за рішенням Ради, або на вимогу третини членів партії;

проводяться не рідше, ніж:

а) осередку — тричі на місяць;

б) філій — районні, міські — щомісяця; обласні — двічі на місяць;

в) з'їзду — щодва роки;

— збори чинні при наявності 50% членів, а для конференції необхідна присутність двох третин членів партії.

Відповідні ланки включають в себе:
— осередки — ініціятивні групи та окремих осіб;
— міські та районні філії — осередки;
— обласні філії — міські та районні філії.

З'їзд обирає Раду партії, голову та його заступника.

Голова УРП, спираючись на Раду партії та Секретаріят:

— здійснює загальне керівництво всією діяльністю партії;

— при необхідності тимчасово припиняє рішення Ради партії і повертає його на повторний розгляд;

(Закінчення на стор. 4)

Меценат українського кобзарства в Південній Америці

2-го березня відлетів з Ню Йорку до Буенос Айрес відомий меценат українського кобзарства Микола Чорний. Прибувши наступного дня до Буенос Айрес, на летовищі вже чекала на нього чисельна українська громада. З летовища попровадили М. Чорного до Лявазьоль, передмістя Буенос Айресу. Тут ввечері, в приміщенні Філії Українського Т-ва „Просвіта", ансамбль бандуристів, під керівництвом Марти Сишчик Собенко вітав мецената М. Чорного гарним і досконалим виступом гри на бандурах.

Наступного дня вранці в місцевій Церкві о. д-р Глинка відслужив Богослуження і Панахиду за упокій Василя Качурака. Після того в супроводі парафіян меценат М. Чорний оглянув недалекий український цвинтар з гарними будівлями: каплиця, пам'ятник Героям і дім адміністрації.

Ввечері, в Централі Українського Т-ва „Просвіта" в місті Буенос Айрес відбулися Установчі Загальні Збори Українського Товариства Бандуристів. Тут М. Чорний виголосив обширну доповідь про ціль і працю українського кобзарства не тільки в Вільному світі, а й в Україні. Після виміни думок вибрано Управу Товариства: голова Григорій Сенишин; містоголова — Богдан Максименко; секретар — Андрій Данилишин; скарбник — Олег Максименко; члени управи: всі учасники Ансаблю і делегати з Апостолєс, Обера і Хардін Америка (ці три місцевості з провінції Міссіонес, яка межує з Парагваєм і Бразилією).

6-го березня, меценат М. Чорний відлетів до Апостолєс, де в приміщенні при українській католицькій церкві, під зарядом оо. ЧСВВ, ансамбль „Живі Струни" під керівництвом Маргарети Спасюк Полутрянки привітав мецената гарним виступом бандуристів.

На слідуючий день меценат М. Чорний відвідав місцевість Хардін Америка, де також місцевий ансамбль бандуристів вітав його гарним виступом.

Відтак меценат М. Чорний від'їхав до Обера, де його опікуном був о. Карплюк ЧСВВ. Тут з місцевим ансамблем бандуристів „Діброва", під керівництвом катехитки Марії Проник, був гарний виступ в телебаченню. Наступного дня меценат М. Чорний двічі виступав у місцевому радіомовленні з доповіддю про українське кобзарство. 12-го березня меценат М. Чорний відлетів до Курітиби — Бразилія.

На летовищі М. Чорного зустріли: Василь Каміненко — організаційний референт Товариства Українсько-Бразилійських Бандуристів, Катехитка Єлисавета Кривий — 2-га Містоголова ТУББ і маленькі бандуристи. Цього вечора М. Чорний примістився в домі В. Каміненка а наступного дня Режіна Шпак Рубінець і д-р Михайло Рубінець примістили його в своєму домі, де перебував аж до свого від'їзду до Ню Йорку.

В середу, 14-го березня, відбулося засідання Управи Товариства Українсько-Бразилійських Бандуристів в приміщенні Українського Релігійно-Культурного Центру „Полтава". Проводила засіданням Управи Р. Шпак Рубінець, 1-а Містоголова Товариства. Метою засідання, яке просив скликати меценат М. Чорний, було полагодити деякі непорозуміння, які останньо були між учасниками Ансамблів. По довших дискусіях і виміні думок, які на кінці увінчалися повним успіхом, меценат М. Чорний попросив Івана Кутинського і Іренею Кутинську, щоб увійшли до Управи Товариства і рівночасно перейняли керівництво Ансамблю Бандуристів в Централі. З огляду, що Корнеліо Шмулик зрезиґнував свого часу з посади секретаря української мови, д-р М. Рубінець Голова Суду Чести, попросив І. Кутинського, щоб перейняв цю посаду секретаря мови, а панну Іренею попросив — щоб включилася в Референтуру Культурно-Освітню Товариства.

В четвер, 15-го березня меценат М. Чорний від'їхав до Прудентополя. Тут, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові на площі Україна, всі три Ансамблі Бандуристів: Інтернату Колеґії ім. Святої Ольги, Парафії Святого Йосафата і Семінарії, відіграли разом чудово „Взяв би я бандуру", вітаючи гостя квітами. Ввечері, меценат М. Чорний відвідав українську католицьку церкву св. Йосафата, в чудовому візантійському стилю, а відтак в Парафіяльній залі відбувся концерт і приняття в честь гостя. В імени Парафії вітав гостя парох о. Гілярій Бардал ЧСВВ.

Відвідав меценат М. Чорний декілька шкіл з навчанням української мови, в центрі і околицях і неміг надивуватися, як всі діти, до кого тільки він звертався, говорили гарно по-українськи. Відвідав гість також Інтернат Колеґії Святої Ольги, де дівчата співали дуже багато українських пісень і деклямували гарно різні українські вірші.

Увечорі в Інституті Катехиток Серця Ісусового, під зарядом Головної директорки катехитки Мирослави Кривий відбувся величавий концерт з виступами всіх трьох ансамблів бандуристів. Відтак вітали гостя М. Чорного квітами.

В суботу, 17-го березня, меценат М. Чорний повернув до Курітиби. Цього самого дня, по обіді, в честь гостя в залі Українського Релігійно-Культурного Центру „Полтава", маленьких і дорослих бандуристів, під керівництвом катехитки Є. Кривий. Перед сценою виднів великий напис: „Привіт і подяка меценату бандур п. М. Чорному". Також виступили три старші бандуристи: Осип Сітко, Фернандо Сітко і маестро Петро Кучма. На закінчення маленький бандурист Марсело Музика привітав гостя словами гарного вірша, вручаючи йому китицю квітів. Меценат М. Чорний глибоко зворушений, подякував такому щирому привітанню і подяці, за його зусилля доставити для Бразилії стільки малих і великих бандур.

В неділю, 18-го березня, меценат М. Чорний, в супроводі І. Кутенського і Іренеї, постановив оглянути пляжі провінції Парана над Атлантичним океаном. Він був надзвичайно заскочений чудовим краєвидом, де з одного боку — гори, а з другого — велике синє море, пісчані пляжі та тепла вода.

У вівторок, 20-го березня, меценат М. Чорний відлетів з Курітиби до Ріо де Жанейро, а звідти — до Ню Йорку. На летовищі з меценатом М. Чорним прощалися: Василь Каміненко і Єлисавета Кривий зі своїми малими бандуристами.

Д-р Михайло Рубінець

Привітальний виступ малих бандуристів в залі УРКЦ „Полтава" в честь мецената М. Чорного.

Мистецька виставка Г. Гивеля

Заходом Ліґи Українських Католицьких Жінок при парафії Успення Божої Матері на Роземонті та при співпраці Ярослави Бачинської, 7-го квітня ц.р. о 8-ій годині вечора відбулася вперше в Монтреалі мистецька виставка Григорія Данила Гивеля.

Молодий мистець, що народився в Елизабеті, Н. Дж. 1963 року завзятий пластун, людина дуже спокійної вдачі. Студіював мистецтво, як рівнож комерційне мистецтво в якому працює „на хліб насущний".

Одначе побачивши його акварелі і ґваші, бачимо, що в нього справжній талант власне до образотворчого мистецтва, з якого на жаль не можна вижити.

Він виставив понад 45 картин, декілька картин великого формату, кілька середнього, а найбільше було зовсім малого розміру. Виставку можна поділити на дві групи: більша частина картин — це напівабстрактні зимові краєвиди, і друга частина — композиції з квітами.

У першій групі маємо мрійливо ніжні кольори зимових хмар, снігу, дерев, кущів, засніжених хат. Мистець вміло передає настрій зимової туги.

У другій частині — квіти і осінньо-літні краєвиди, у них кольори чисті, композиційно добре виконані.

Мені чомусь здається, що власне в першій групі — зимові краєвиди, мистець дійсно показав свій талант.

Виставку відкрила голова Ліґи Кріса, а мені припала честь представити гостям нашого молодого мистця. У приватній розмові довідалася я, що він також дуже цікавиться оперною музикою і бере лекції співу в тій ділянці.

Приємно зустрічатися з молодими людьми, які є талановиті, вдумливі і мають глибину душі — і до таких власне я зачисляю Григорія Данила Гивеля. Щиро вітаємо його в родині мистців і бажаємо на будуче багато успіхів!

Адріяна Лисак

ТРИ КОНҐРЕСМЕНИ — члени Комісії у справах збройних сил Палати Репрезентантів звернулися до Адміністрації Джорджа Буша з пропозицією розглянути можливости асиґнувань на підтримку нової програми мехіканського уряду в боротьбі з наркотиками. Після того, як делеґація американського Конґресу відвідала Мехіко і ознайомилася з роботою місцевих органів боротьби з наркотиками, добившись значних результатів у боротьбі з контрабандою наркотиків у ЗСА, законодавці прийняли рішення просити Президента про виділення урядові цієї країни грошей на розвиток таких програм.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ передала делеґації Конґресу ЗСА останки п'ятьох американських військовослужбовців, які загинули під час Корейської війни. „Це перший позитивний крок північнокорейців від 1954 року", сказав американським журналістам неназваний дипломат. 36 років тому комуністична Корея останній раз передала союзним арміям останки військовослужбовців, які загинули у війні.

У пам'ять Незабутнього Друга нашої молодости
Дорогого нам

св. п. Антона Рудавського

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку

складаємо 100 долярів

Оксана РАК
Марта ЯРОШ
Марія САВИЦЬКА
Любов ІВАНЧУК

У глибокому смутку повідомляємо, що у вівторок, 29-го травня 1990 р.,
в місті Веніс на Фльориді померла, після довгої і важкої недуги,
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАТИ, БАБУСЯ й СЕСТРА

св. п.

СОФІЯ ПИТЛЯР

з ПАВЛИШИНІВ

уроджена 30-го січня 1922 р. у Львові.

Муж — ОРЕСТ
Дочка — ВІРА МЕККАРТІ з чоловіком ВІНСЕНТОМ
Внук — МИХАСЬ КУРАШ-МЕККАРТІ
Сестри — СТЕФАНІЯ ПУРІЙ з родиною
ОЛЬГА КОБЗЯР з родиною
ІВАННА ЧЕРНИЧКО з родиною

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 1-го червня 1990 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Walsh-Labella, 87-ма вулиця у Вудгейвен, Ню Йорк.

ПОХОРОН — у суботу, 2-го червня, год. 10-та ранку з церкви Покрови Божої Матері в Озон Парку на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому і безмежному смутку повідомляємо,
що у вівторок, 29-го травня 1990 р. з Волі Всевишнього
відійшов у Вічність на 83-му році життя

св. п. д-р медицини

ОСТАП БАРАН

ПАНАХИДИ будуть відслужені у четвер, 31-го травня та у п'ятницю, 1-го червня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 2-го червня ц. р. в тім же заведенні о год. 9:30 ранку, відтак о 10-ій год. в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку, а вкінці на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й., де тіло Покійного буде зложене на Вічний Спочинок.

Горем прибиті:
дружина — ЗЕНЯ
дочка — ЛЮБА з мужем ЮРІЄМ ЗАСЛАВЕЦЬ та синами
КОРНИЛОМ і ДЕНИСОМ ЧОРНІЙ
син — АНДРІЙ з дружиною ЄЛИСАВЕТОЮ
сват — МИКОЛА ЧАРТОРИСЬКИЙ
шваґерки —
НЕОНІЛЯ ТЕРШАКОВЕЦЬ з мужем ІВАНОМ
ЛІДІЯ ЯКИМІВ з дочкою КСЕНЕЮ
ЯНКА МІҐОЦЬКА з дочкою ТАНЕЮ
братанки —
МИХАЙЛО БАРАН з дружиною МИХАЙЛИНОЮ
БОГДАН БАРАН з дружиною ЕМІЛІЄЮ
СТЕФА СЕРАНТ з мужем ІВАНОМ і сином АНДРІЄМ
сестрінки —
ВАСИЛЬ ТЕРШАКОВЕЦЬ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
ОСТАП ТЕРШАКОВЕЦЬ з дружиною ВІРОЮ і дітьми
ДАРІЯ ГОЙДИШ з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дочкою МАРТОЮ
ГАНУСЯ ІВАСИКІВ з мужем ВАСИЛЕМ
та вся ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на цілі Українського Патріярхального Т-ва або на Фонд Руху в Україні.

У вівторок, 29-го травня 1990 р. після трудолюбивого і сповненого любов'ю життя
відійшла у Вічність

св. п.

ОЛЬГА ТИТЛА

з роду ГОЛОВІНСЬКИХ

нар. 23-го червня 1902 р. в Підгайцях, Західня Україна.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 1-го червня 1990 р. , год. 7:30 веч. в Burnadz Memorial Home, Clifton, N.J.

ПОХОРОН у суботу, 2-го червня, год. 9-та ранку з того ж похоронного заведення до УКЦеркви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а опісля на цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Н.Й.

У глибокому смутку:
сини: БОГДАН з дружиною ГАЛИНОЮ
МАРКІЯН з дружиною НАТАЛІЄЮ
ЕВГЕН з дружиною БОГДАННОЮ
внуки: АНДРІЙ, РОМАН з дружиною АНДЖЕЛІНОЮ
МАРКІЯН, НЕСТОР, АНЯ і АДРІЯННА
братанки: ЮРІЙ і МИРОСЛАВА з родинами
сваха — СЕРАФИНА ГРИЦЕНКО
і вся дальша родина

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТИ ДО
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими,
що дня 30-го травня 1990 р. у ранніх годинах
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ І ПРАДІД

бл. п.

ЙОСИФ КРАВЕЦЬ

ур. 27-го жовтня 1911 р. у селі Вибудів Тернопільської обл., Україна.

ПАНАХИДА у п'ятницю, 1-го червня 1990 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин при 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН у суботу, 2-го червня 1990 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя у Нюарку, а звідтам на цвинтар Голівуд у Юніон, Ню Джерзі.

У глибокому смутку:
ПАРАСКЕВІЯ — дружина
ОЛЬГА, НАТАЛКА і СТЕФАНІЯ — доньки з чоловіками
сім внуків та чотири правнуки
ПЕТРО — брат
МАРІЯ — сестра
МИКОЛА — шваґер

З невимовним жалем повідомляємо всіх наших Рідних, Друзів та Знайомих,
що у вівторок, 29-го травня 1990 р., нагло та несподівано відійшов у Вічність
на 88-му році життя
наш Дорогий та Незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІД І БРАТ

св. п. інж.

ЛЕВ ПУШКАР

колишній член корпорації „Чорномор'я".

ПАРАСТАС у п'ятницю, 1-го червня, год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Road, Філядельфія, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 2-го червня, год. 9-та ранку в церкві св. Архистратига Михаїла, 1073 Fox Chase Rd., Jenkintown, Pa. Відтак тіло Покійного спочине на кладовищі св. Марії у Fox Chase, Philadelphia, Pa.

Про молитовну злуку просять:
дружина — СТЕФАНІЯ
доньки — ДАРІЯ ШУСТ з мужем ІГОРЕМ
ХРИСТИНА МАЄВСЬКА
син — ОЛЕГ ПУШКАР з дружиною АДОЮ
внуки —
ХРИСТЯ ФИЛИПОВИЧ з мужем АНДРІЄМ
ТАНЯ ТЕМНИЦЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
МАРКІЯН ШУСТ
ЗОРЯНА та ЛЕСИК МАЄВСЬКІ
ЛЯРИСА та ОЛЕСЯ ПУШКАР
правнучки — ЛЯРИСА, НАТАЛЯ, АНДРЕЯ
брат — д-р ВОЛОДИМИР ПУШКАР
сестра — ГАЛЯ ГОДОВАНЕЦЬ з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні

Замість квітів на свіжу могилу Покійного просимо складати пожертви на будову нової церкви св. Архистратига Михаїла та на дітей, потерпілих у чорнобильській катастрофі.

Звіт з діяльности УАВ

25-та Станиця Українсько-Американських Ветеранів (УАВ) повідомляє про свою активну працю.

В квітні 1989 р., 25-та Станиця увійшла до членства Ветеранської ради повіту Мерсер, централі, які складаються з місцевих відділів 14 різних ветеранських організацій.

Разом з Ветеранською радою 25-та Станиця УАВ брала участь в різних імпрезах продовж 1989 року: Дні Збройних Сил (20-го травня), Дні Пам'яти (27-го травня), Дні Фльоти (22-го жовтня), Дні Ветерана (12-го листопада) та Дні Перл Гарбор (10-го грудня). За свою участь УАВ отримали признання в місцевій пресі — „Трентоніян Таймс" та „Гамилтон Обсервер". В листопаді УАВ влаштували засідання Ветеранської ради в своєму приміщенні в Українському Народному Домі.

Станиця також брала участь у різних імпрезах української громади: посвячення пам'ятника Тисячоліття Християнства України в Парку ветеранів в Гамилтоні (25-го червня), святах 1-го листопада, державности та вшанування ген. Тараса Чупринки. Командир Орест Сеник та інші члени УАВ відвідали нового губернатора Ню Джерзі Джеймса Флоріо та посадника міста Трентону, Кармен Арменті, під час підписання проклямацій 22-го січня.

25-та Станиця УАВ відкрила нове конто для потреб Руху в Україні в місцевій кредитівці „Самопоміч".

Всі українські ветерани американських збройних сил є запрошені до членства в УАВ. П'ять ветеранів можуть створити нову станицю в своїй околиці. Писати слід на адресу: Ukrainian American Veterans, P. O. Box 13, Windsor, N.J. 08561; tel.: (609) 394-4824 or (201) 762-2827.

Важливість україномовної радіопрограми

Треба привітали похваль не діло Отців Василіян у Ню Йорку, що вони з днем 7-го червня цього року відновлюють свою радіопередачу, цим разом зі значно сильнішої станції WEVD AM кожного четверга о год. 10:30 вечора, з якої будуть користати слухачі східньої частини З'єднаних Стейтів Америки, включно з Північною і Південною Каролайною і Канадою.

Отці Василіяни започаткували свою радіопрограму в лютому 1944 року. У своїх передачах, крім релігійного навчання, слухачі мають нагоду почути всі новинки з громадсько-політичного життя нашої діяспори, про українську громаду Великого Ню Йорку, про події в Україні й новинки зі світу. В комерційній частині програми передаються українські пісні наших композиторів і хорових ансамблів.

Хочеться вірити, що з півгодинної тижневої передачі, яка коштує одноразово 600 дол., вкороті, як буде вільне місце на цій станції, вони перейдуть на одногодинну програму, так, як це було в попередніх радіомовленнях. Від лютого 1990 року не було українськомовної години в Ню Йорку, бо цю станцію на якій мали свою програму Отці Василіяни й яку провадив її керівник ігумен і парох церкви св. Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, перебрали еспаномовні громадяни.

На новій станції кількагодинну щоденну програму мають: греки, жиди, японці, гаїтці, албанці й півгодинну тижневу будуть мати українці.

Радіомовлення сповняє важну функцію в системі середників масової інформації і тому кожна етнічна група в ЗСА старається мати свою радіопрограму. Радіо вчасно інформує слухачів про найновіші події дня, а українська програма сповіщає про найновіші події в нашій громаді. І немає тут нічого дивного, що парафіяни церкви св. Юра в Ню Йорку потіїно запитували свого пароха й керівника радіопрограми о. Пащака коли буде відновлена наша радіопередача.

Спільною фінансовою підтримкою української радіопрограми ми зможемо надалі чути знову українську мову на хвилях етеру зі станції в Ню Йорку.

А може діждемося щоденної передачі?

РГС

СУДЯЧИ З ПОПЕРЕДНІХ підсумків виборів до місцевих органів влади у Польщі, кандидати від „Солідарности" дістануть більшість голосів. У Ґданську, де майже десять років тому була організована „Солідарність", її депутати дістануть до 60 місць у місцевих органах влади. Кандидати від „Громадського комітету" — організації, що підтримує плятформу „Солідарности", також добилися успіху у великих містах, включаючи Варшаву, Краків і Катовіце. Комуністи, мабуть, зазнають у виборах нищівної поразки. Соціял-демократи, як тепер називають себе колишні члени розпущеної і перейменованої Польської об'єднаної робітничої партії, напевне дістануть незначну кількість постів у місцевих органах влади по країні.

Продовжується...

(Закінчення зі стор. 1)

лише з західніх областей України, а з усієї республіки. Один депутат із Одеської области, болгарин, звернув увагу Павличка на те, що деякі національні меншости на Україні, у зв'язку з законом про мови в УССР, змушені вивчати по чотири мови. Депутат Павличко дав довгу відповідь... болгарською мовою. Заля зустріла оплесками такий вияв міжнаціональної поваги.

Володимир Івашко, викладаючи свою програму, додержувався тієї самої плятформи, яку він не раз викладав на партійних форумах. На запитання, як він ставиться до ідеї соціялізму, від яких тепер відмовляються ряд країн, Івашко сказав так: „Людство нічого кращого за соціялістичну ідею ще не придумало. Ні в кого не повинно виникнути думки, що я проти ленінізму, ні в якому разі". Дуже багатьох депутатів цікавило питання, як Володимир Івашко ставиться до розділення посад Голови ВР і Першого секретаря КПУ. Івашко пояснив, що не має наміру з власної ініціятиви відмовлятися від керівництва в компартії, підкресливши це в кількох відповідях на запитання депутатів. Депутат Микола Батіг, наприклад, звернув увагу Івашка на те, що Борис Єльцин проти об'єднання цих посад, і запитав, чи, на його думку український народ вважатиме таке суміщення поразкою, чи перемогою командно-адміністративної системи. На це Івашко відповів дещо ухильно, сказавши, що за його спиною стоїть 3 мільйони комуністів, які дивляться, чи може він розкидатися їхнім довір'ям. Відповідаючи на одне із запитань, Івашко сказав, що постанови нової влади в західних областях України про заборону членам політичних партій обіймати посади голів рад є порушенням існуючих законів та застереїг від ухвали таких рішень.

Третім виступав на ранковому засіданні сесії ВР УССР претендент на посаду Голови ВР УССР, академік Ігор Юхновський — доктор фізико-математичних наук, українець, народився 1925 р. на Рівенщині, працює у Львові, член КПСС. На запитання, які функції він вважає можливими для союзного центру, І. Юхновський назвав 5 ділянок, які, на його думку, можна передати центрові, якщо Україна як суверенна держава залишиться в складі Союзу. Це проблеми оборони, космічних досліджень, зовнішніх зносин, енергетичного балансу і загальнонаукові проблеми.

Коментуючи виступ академіка Юхновського, депутат з Києва Олесь Шевченко сказав, що виступ академіка Юхновського являє собою зразок вдумливости в реальні проблеми народу, толерантности, шляхетности духу і поведінки. Своїм виступом він здобув собі велику кількість прихильників у парляменті.

Програма...

(Закінчення зі стор. 2)

остаточне рішення ухвалюється двома третинами голосів членів Ради;

— при необхідності вносить на розгляд Ради партії пропозиції щодо кадрових питань;

— репрезентує партію в Україні та за її межами.

Заступник голови партії:

— працює за дорученням голови УРП;

— заступає голову партії в час його відсутности;

— керує роботою Секретаріяту.

Рада партії — обирається з'їздом в кількості 75 осіб і скликається щоквартально — є верховним органом партії в період між з'їздами і підзвітна тільки йому. До Ради партії входять за посадою голова партії, його заступник, секретарі УРП, голови обласних та Київської міської філії, голова контрольно-ревізійної комісії, голова інформаційно-пресової служби, редактор центрального часопису, редактор центральної газети.

Рада партії:

— виробляє основні тактичні напрямки діяльности і спрямовує практичну роботу партії;

— створює тимчасові та постійні комісії залежно від потреб партії;

— обирає секретарів УРП, обирає голову КРК, голову ІПС, обирає головних редакторів центральних пресових органів і затверджує членів КРК за поданням його голови.

Секретаріят УРП:

— веде практичну роботу партії між сесіями Ради;

— утворює відділи: теоретичний, організаційний, масової роботи, фінансово-господарський та інші на чолі з секретарями.

Методи та засоби діяльности

Для досягнення мети УРП діє ненасильницькими, конституційними методами політичної боротьби, основними з них є:

— організаційно-масова робота;

— аґітація і пропаґанда;

— публічні диспути та дискусії;

— участь у виборах, референдумах та роботі громадських організацій і державних установ.

Основними засобами діяльности УРП є:

— друковане слово;

— радіо і телебачення;

— петиції;

— пікетування;

— бойкотування;

— мітинґи;

— страйки;

— акція громадянського непослуху, як крайній ненасильницький засіб, що не загрожує життю, здоров'ю і власності громадян.

Партія вступатиме в коаліції з іншими громадськими, політичними організаціями задля досягнення програмових цілей.

Кошти партії

Кошти партії складаються:

— з внесків її членів;

— прибутків від господарчої та видавничої діяльности, інших заходів партії;

— з пожертв приватних осіб, підприємств та організацій.

Кожний член партії при вступі вносить 10 крб.

Розмір щомісячних членських внесків визначають первинні осередки: їх сплата студентами та безробітними, інвалідами та пенсіонерами є необов'язковою.

Осередки перераховують у міські, районні філії 30%, міські, районні у обласні філії — 50%; обласні філії — у Секретаріят партії 50% всіх своїх коштів.

Правовий стан, фінансово-господарська діяльність, атрибутика, прикінцеві положення

УРП є фінансово-самостійною юридичною особою з правом видавничої діяльности і має поточний та інші рахунки в банку.

Обласні філії УРП є фінансово самостійними юридичними особами з правом видавничої діяльности і мають свої поточні та інші рахунки в банку.

УРП не несе відповідальности у майнових зобов'язаннях філій УПР, а філії не є відповідальними у майнових зобов'язаннях УРП.

УРП реєструється у встановленому законом порядку.

УРП та кожна її філія мають свої штампи та круглу печатку встановленого зразку.

УРП має свою символіку, схвалену з'їздом партії.

Ліквідація УРП можлива виключно на основі саморозпуску рішенням з'їзду партії.

Осідок провідних органів УРП — місто Київ.

Заключна резолюція з'їзду УРП

Наш з'їзд проходить в історичний час. Покладено початок краху імперії.

УРП — це перша парляментська партія в Україні. Тому ми зобов'язані докласти зусиль для прискорення відродження Соборної Самостійної Української Держави. Для цього першочерговим завданням вважаємо:

1. розпочати створення Комітетів громадян УНР;

2. вимагати відкриття на загальноприйнятих засадах консулятів та дипломатичних представництв України у всьому світі без надуманих обмежень (Південна Корея, Ізраїль, ПАР, Чілі, Параґвай, Сауд. Арабія та ін.);

3. вимагаємо прямих і повноцінних зв'язків України, як члена ООН із країнами — членами ЄЕС і ОАД;

4. вимагаємо повного демонтажу всіх АЕС за рахунок імперського центру;

5. ми готові до співпраці з усіма політичними партіями і організаціями, які ведуть політичну боротьбу за справжню Незалежність нашої Батьківщини.

Боже Храни Україну!
Слава Україні!

Склад Секретаріяту УРП.

1. Олесь Шевченко — Київ.
2. Василь Овсієнко — Житомир,
3. Діана Дідочко — Івано-Франківське,
4. Роман Коваль — Київ,
5. Олекса Миколишин — Київська обл.,
6. Зіновій Мельник (голова ревізійної комісії, Київ),
7. Петро Розумний — Дніпропетровське,
8. Петро Борсук — Київ.

м. Київ, 30-го квітня 1990 р.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ В ПОЛЬЩІ відбулися вибори до місцевих органів влади. Це були перші після Другої світової війни справді вільні вибори. На минулорічних парляментських виборах комуністи виторгували собі 65 відсотків місць в Нижню палату.Але у виборах минулої неділі всі партії і кандидати були рівні. Пресове агентство АП повідомило, що у виборах взяли участь коло 80 політичних партій і груп, які висунули понад 146,000 кандидатів на 52,000 посад. Виборам до місцевих органів надається велике значення, бо ці органи будуть автономними від центральної влади у Варшаві. „Це перші демократичні вибори, — заявив голова Горішньої палати Сейму Анджей Стельмаховський. — Після цих виборів повернення до минулого вже не може бути".

Дорогий...

(Закінчення зі стор. 2)

криття церкви й ісповідування своєї дідівської віри. І маленька трьохсотлітня церква, мов би виросла, їй хотілось стати вищою й більшою і було їй мабуть незручно, як тій господині, що не готова до приймання великої кількості бажаних гостей. Та цей день за всю її багато вікову історію певно був для неї найзначимиший. Моршинці посвячували в ній своє найдорожче, свій національний прапор. І ці діти, що тримали свою святиню, може ще і не розуміли, що цей день і для них певно буде найпам'ятнішим у їхньому житті. Що через десятки літ, живучи вже у свобідній Українській Державі, вони з гордістю будуть згадувати і розказувати молоді про ці незабутні хвилини. Після посвяти прапора і відправи люди пішли процесією у напрямку моршинської управи де і був вивішений прапор під гимн „Ще не вмерла Україна". Відбувся святковий мітинґ. Від цього дня над головною управою невеличкого прикарпатського курорту буде тріпотіти на вітрі синьо-жовте знамено.

У нас відбулись вибори. У Львівській області 100 відсотків перемога демократичних сил. 24 чол. від області до Києва. Як би так по всій Україні може би було оголошувати суверенітет і з впевненістю добитись його. Так покищо в Києві тільки 30 відсотків наших людей.

В області йде сесія. Вже затверджені такі постанови: 1. Тризуб — національний герб України і по області, 2. Синьо-жовтий прапор — національний Український, добиватись у Києві щоб були ці символи державними. 3. Церкву Святого Юра — віддати греко-католикам — цього не зробив ні сам Горбачов, ні шановна комісія Ватикану — це ще раз говорить, що в своїй хаті лад повинні дати ми самі. Ми, тут, всі, підтримуєм народ Литви. Цілуєм Вас усіх.

Тарас, Леся і діти.

Приречені...

(Закінчення зі стор. 2)

то інших переслідуваних, ув'язнених, масакрованих, торторованих. В цьому відділі є велике занедбання.

Найбільш дивним є, що зовсім оминено згадати полк. Петра Войновського, уродженця зеленої Буковини, який із своїм військовим відділом, званим в історії визвольної боротьби України „Буковинським Куренем", пройшов довгу маґістралю військовим маршем з буковинської землі почерез Снятин аж до Києва і дав себе до розпорядимости Української Національної Раді й за ті одважні свої самостійницькі намагання був німцями ув'язнений у 80-му Відділі концентраційного табору Саксенгавзен. Про нього ані одним словом книга не згадує. Ще є цілий ряд постатей, які повинні б ввійти до цієї книги, на жаль, редколеґія не узгляднила їхній вклад в будову Української Держави. Жаль, що так сталося. Треба було хоч згадати членів цього сміливого курення у Пантеоні слави, чи як автори книги звуть у „Пам'ятнику". До речі, словник Григорія Голоскевича не знає цього слова „пам'ятник".

Не згадується, також, в історичному перегляді, діяльність і організоване життя тих, які осталися в живих по кацетах і створили свою так звану станову організацію. Існувало довший час на европейському терені Товариство Українських Політичних В'язнів, Об'єднуючо крім членів німецьких концентраційних таборів і совєтських. Книга нічого про це не згадує.

Прикро, що таке обурення треба висловити, але добре про це пригадати, тим більше, що все таки, це вперше заіснував щасливий крок до обрядів у збірнику, який нам всім він так потрібний тепер, дуже потрібний, більше, як колинебудь в історії. Тому шануймо цей крок, поглибім його і не даймо себе похитнути різними агентурами, що підкопують проти нас і роз'єднують нас.